

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

**Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ
ΣΤΟ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΟΥ Α.Π.Θ.**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007

ΑΙΘΟΥΣΑ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ
10ος ΟΡΟΦΟΣ ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΤΟΥ Α.Π.Θ.

17:00 - 19:00

**ΑΠΟ ΤΗΝ 21η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967
ΣΤΙΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973:
ΣΤΑΘΜΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ**

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΩΤΟΥΛΑΣ

**Ιωάννινα, 21 Απριλίου 1967:
Η πρώτη διαδήλωση κατά της Χούντας**

ΝΑΝΤΗΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΣ

**Κράτος, παρακράτος και αντίσταση
στη Θεσσαλονίκη**

ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

**Οι δύσκολοι δρόμοι
του αντιστασιακού κινήματος της Νεολαίας**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ

ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΤΣΑΟΥΣΙΔΗΣ

Με τους ομιλητές συζητούν φοιτητές και φοιτήτριες
του Παιδαγωγικού Τμήματος

19:00 - 20:00

Μουσικό διάλειμμα

20:00 - 22:00

ΜΝΗΜΗ

ΜΑΡΙΑΣ-ΕΛΕΝΑΣ ΑΝΤΖΕΛΟΝΙ

ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΙΚΟΥΡΗ

που θυσιάστηκαν για τη δημοκρατία
στις 2 Σεπτεμβρίου 1970

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ και ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΩΤΟΥΛΑΣ

Η θυσία

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΚΟΥΡΗΣ

Η μνήμη

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ

Η απονομή τιμής

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ

ΑΣΠΑΣΙΑ ΚΑΡΡΑ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ ΓΚΑΤΖΙΟ, γιος της Μαρίας-Έλενας Αντζελόνι

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑΣ, Πρόεδρος της Βουλής των
Αντιπροσώπων της Κύπρου και Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ

ΑΪΝΤΙ ΓΚΑΤΖΙΟ-ΤΖΟΥΛΙΑΝΙ, Γερουσιαστής, μέλος της
οικογένειας της Αντζελόνι και μητέρα του Κάρλο Τζουλιάνι

...ΧΡΟΝΙΚΟ

Στις 2 Σεπτεμβρίου του 1970 μια ισχυρή έκρηξη που είχε ως στόχο την αμερικανική πρεσβεία συγκλόνησε την Αθήνα. Ήταν η σημαντικότερη ως τότε εκδήλωση του αντιδικτατορικού αγώνα, που στρεφόταν εναντίον της υπερδύναμης η οποία αποκάλυπτα στήριζε και συντηρούσε τη φασιστική χούντα. Η έκρηξη αυτή στάθηκε μοιραία για τον 25χρονο Κύπριο φοιτητή Γιώργο Τσικουρή, από την κατεχόμενη σήμερα Άσσια, και την Ιταλίδα Μαρία Έλενα Αντζελόνι τους πρώτους εν δράσει νεκρούς του Αγώνα. Την ίδια μέρα το Πατριωτικό Αντιδικτατορικό Μέτωπο, στο οποίο ήταν οργανωμένος ο Τσικουρής, και ειδικότερα ο ένοπλος πυρήνας του «Άρης» αναλάμβανε την ευθύνη για τη συγκεκριμένη ενέργεια με την εξής προκήρυξη που απέστειλε στους ανταποκριτές του ξένου Τύπου στην Αθήνα:

«Την Τετάρτη 2 Σεπτεμβρίου στις 15.45 η ομάδα «Άρης» του Πατριωτικού Αντιδικτατορικού Μετώπου κτύπησε τον εγκέφαλο της στρατιωτικής δικτατορίας, την αμερικάνικη πρεσβεία. Κατά τη διάρκεια της επιχείρησης ένα από τα μέλη της ομάδας, ο Γιώργος Τσικουρής και η Μαρία Αντζελόνι, συμμαχήτρια στον αγώνα του λαού μας, βρήκαν ηρωικό θάνατο τη στιγμή που ρύθμιζαν τον ωρολογιακό μηχανισμό ώστε η έκρηξη να γίνει τη νύκτα. Ο θάνατός τους μας στοιχίζει απέραντα. Τα ονόματά τους θα γίνουν τραγούδι στο στόμα του ελληνικού λαού μετά την απελευθέρωση, σύμβολο της αγωνιστικής τόλμης των Ελλήνων και της ηρωικής συμπαράστασης των ξένων αντιφασιστών στον αγώνα που διεξάγουμε στην Ελλάδα. Η πράξη τους μας δείχνει τον δρόμο για την ανατροπή του λαομίσσητου καθεστώτος».

(Παντελής Βουτουρής, αναπληρωτής καθηγητής Πανεπιστημίου Κύπρου, στην εφημερίδα ΤΑ ΝΕΑ, 23 Σεπτεμβρίου 2000)

Η Αντζελόνι, μια σύγχρονη φιλέλληνη, γνωριζόταν με τους Έλληνες φοιτητές στο Μιλάνο, ήταν αριστερή και δέχτηκε να έλθει στην Ελλάδα και να βάλει τη βόμβα. Η κηδεία της Αντζελόνι έγινε με πάνδημη συμμετοχή (στο Μιλάνο) και τον επικήδειο εκφώνησε η Μελίνα Μερκούρη.

Ο Τσικουρής καταγόταν από την Άσσια Αμμοχώστου. Ο θεός του παρέλαβε το πτώμα και η κηδεία του έγινε υπό αυστηρά μέτρα ασφάλειας, οι χουντικοί εγκατέτοι και η ΕΟΚΑ Β΄ караδοκούσαν. Τον κήδεψε σύσσωμο το χωριό του.

...Τέσσερα χρόνια αργότερα ο πατέρας του Γιώργου Τσικουρή, Χρήστος, κλήθηκε να υπερασπίσει την Κύπρο από τους Τούρκους. Είναι ένας από τους 1.569 αγνοούμενους των μαχών εκείνων.

Πολλά χρόνια μετά, ο ανηψιός της Μαρία Έλενα Αντζελόνι σκοτωνόταν σε μια διαδήλωση στη Γένοβα. Λεγόταν Κάρλο Τζουλιάνι...

(Ανώνυμος, στο Indymedia, Παρασκευή 20 Απριλίου 2007)

Το Κίνημα Σοσιαλδημοκρατών ΕΔΕΚ τίμησε σήμερα τη μνήμη του ήρωα Γεωργίου Ξάνθου Τσικουρή. Αντιπροσωπεία του Κινήματος με επικεφαλής τον αναπληρωτή Πρόεδρο του Κινήματος και υπουργό Άμυνας Κούλλη Μαυρονικόλα κατέθεσε στεφάνι στην προτομή του στο πάρκο της λεωφόρου Στασίνου στη Λευκωσία.

**(Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων,
1 Σεπτεμβρίου 2003)**

Φεύγοντας με όνειρα και προσδοκίες το 1965 για σπουδές στο Μιλάνο της Ιταλίας, πολύ γρήγορα συνδέθηκε με τους αντιστασιακούς, αντιχουντικούς κύκλους των ελλήνων φοιτητών και πολιτικών εξόριστων, εντασσόμενος στον αγώνα για την ανατροπή της Χούντας. Σ' αυτόν τον αγώνα ο Γιώργος Τσικουρής θυσιάσε ότι πολυτιμότερο είχε, την ίδια του τη ζωή. Η ηρωική θυσία του Γιώργου Τσικουρή χαρακτηρίστηκε τότε από την Χούντα σαν πράξη «τρομοκρατική». Η θυσία του όμως για τον ελληνικό λαό και τον κυπριακό λαό ήταν και παραμένει μια πράξη θάρρους και ηρωισμού, μια πράξη αντίστασης στον φασισμό και την δικτατορία η οποία κλόνισε τότε το δικτατορικό καθεστώς και έστειλε το μήνυμα ότι ο ελληνικός λαός όχι μόνο δεν είχε συμβιβαστεί με την χουντική δικτατορία αλλά συνέχιζε και ενέτεινε τον αγώνα του υπέρ της αποκατάστασης της Δημοκρατίας, της ελευθερίας και της εθνικής Ανεξαρτησίας στην Ελλάδα. Ο ηρωικός θάνατος τους Γ. Τσικουρή αποτελεί φάρο και καθοδηγητική πυξίδα στους σημερινούς πολιτικούς κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες της νεολαίας και του λαού μας αφού η σημαντικότερη ίσως συμβολή του είναι ότι το δικό του παράδειγμα συνεχίζει να αποτελεί σημείο αναφοράς για την αγωνιστική διαπαιδαγώγηση της νέας γενιάς σε μια εποχή που το κατεστημένο επιβάλλει ως τρόπο ζωής την απάθεια, την απολιτικοποίηση, τον αποπροσανατολισμό και το φιλοτομαρισμό».

**(Γιώργος Λουκαΐδης, Γραμματέας ΕΔΟΝ, σε τιμητική εκδήλωση στη Λευκωσία,
1 Σεπτεμβρίου 2006)**

Ο ξεσηκωμός του Πολυτεχνείου αποτέλεσε το αποκορύφωμα του αγώνα του ελληνικού λαού κατά της χούντας για ψωμί, παιδεία, ελευθερία.

Σ' αυτό τον αγώνα στάθηκε αλληλέγγυος και συμπαραστάθηκε και ο δικός μας ο λαός, γνωρίζοντας ότι η έκβαση της πάλης με τη χούντα εν πολλοίς θα έκρινε και την τύχη της Κύπρου. Είναι γνωστό άλλωστε ότι ένας από τους βασικούς λόγους που επιβλήθηκε η ξενοκίνητη χούντα, ίσως ο πιο βασικός, ήταν για να κλείσει το Κυπριακό προς όφελος και εξυπηρέτηση ξένων συμφερόντων και σκοπιμοτήτων.

Στον αντιχουντικό αγώνα έδωσαν τη ζωή τους πολλά νέα παλικάρια. Πολλοί ήταν αυτοί που βασανίστηκαν και εξορίστηκαν. Ανάμεσα στους ηρωικούς νεκρούς της αντίστασης στη χούντα και ένας Κύπριος, ο Γιώργος **Τσικουρής**, που έδωσε τη ζωή του για το όραμα της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου δυστυχώς δεν οδήγησε στην πτώση της χούντας. Αυτή κατέρρευσε κάτω από το βάρος του εγκλήματός της στην Κύπρο σχεδόν ένα χρόνο αργότερα. Έγραψε όμως χρυσή σελίδα στο βιβλίο των αγώνων του ελληνικού λαού για ελευθερία και αξιοπρέπεια και άφησε υποθήκη στις επόμενες γενιές τη διαφύλαξη και ενίσχυση των κατακτήσεών του.

(Δημήτρης Χριστόφιας, Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων της Κύπρου, Συνεδρίαση 13ης Νοεμβρίου 2003)

Ο Πρέσβης της Κύπρου στην Αθήνα κ. Γιώργος Γιωργής, συνοδευόμενος από τον Σύμβουλο Επικοινωνίας κ. Άνθο Λυκαύγη και άλλα στελέχη της Πρεσβείας στην Αθήνα, μετέβη σήμερα στο Πολυτεχνείο και κατέθεσε στεφάνι τιμώντας τους ήρωες της αντιστάσεως. Μιλώντας μετά την κατάθεση, ο κ. Γιωργής τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι η Κύπρος και θυμάται και τιμά το Πολυτεχνείο και αυτούς που αντιστάθηκαν στη χούντα, υπενθυμίζοντας ταυτόχρονα ότι ο πρώτος νεκρός ήρωας της ενεργού αντιστάσεως κατά της δικτατορίας στην ίδια την Ελλάδα ήταν Κύπριος, ο Γεώργιος Ξάνθου Τσικουρής. Η Κύπρος, είπε ο κ. Πρέσβης, δεν ξεχνά, γιατί φέρει και η ίδια το βαθύτερο τραύμα από την αντεθνική προδοσία της χούντας.

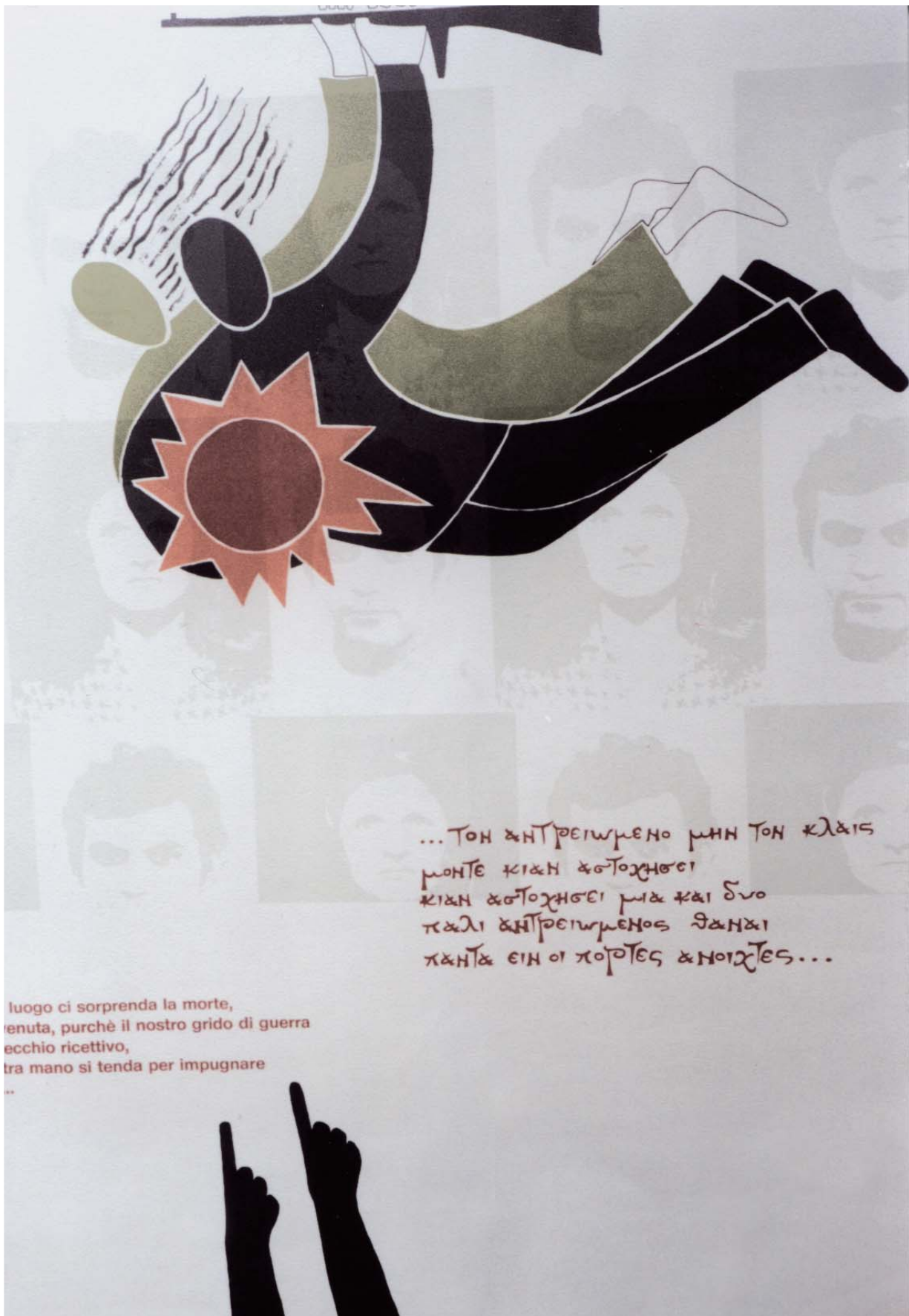
(Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας, 17 Νοεμβρίου 2005)

Ο ανδριάντας του Γιώργου Τσικουρή στη Λευκωσία

Και ενώ ο Γ. Τσικουρής στην Κύπρο τιμάται, στην Ελλάδα για τους δύο μάρτυρες, τον Τσικουρή και την Αντζελόνι, δεν έγινε σχεδόν τίποτα. Στην πρώτη κυβερνητική περίοδο του ΠΑΣΟΚ, κυρίως με πρωτοβουλία της Μελίνας Μερκούρη κάτι πήγε να γίνει αλλά σε συνέχεια η υπόθεση «ξεχάστηκε». Όταν πρόσφατα ήρθε στην Αθήνα η μάνα του Κάρλο Τζουλιάνι και ζήτησε να πάει να εναποθέσει λίγα λουλούδια στη μνήμη της Έλενας Αντζελόνι (ήταν γυναίκα του αδερφού της) δεν είχαμε να της υποδείξουμε που θα μπορούσε να γίνει αυτό. Δεν υπάρχει μια πλατεία, ένας δρόμος, κάπου μια προτομή, μια πλάκα στη μνήμη αυτών που πέσανε για τη δική μας ελευθερία. Ο δρόμος πίσω από την αμερικάνικη πρεσβεία που έγινε η επιχείρηση χαρίστηκε στην αμερικάνικη πρεσβεία, κλείστηκε και ενσωματώθηκε στην ιδιοκτησία της. Έστω και με μεγάλη καθυστέρηση η Ελλάδα πρέπει κάτι να κάνει για να εκπληρώσει το στοιχειώδες χρέος της προς τιμή των μαρτύρων Τσικουρή και Αντζελόνι.

(Βασίλης Κωτούλας, εφημερίδα ΕΠΟΧΗ, 7 Σεπτεμβρίου 2003)

... ΤΟΝ ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΟ ΜΗΝ ΤΟΝ ΚΛΑΙΣ
ΜΟΝΤΕ ΚΙΔΗ ΑΣΤΟΧΗΣΕΙ
ΚΙΔΗ ΑΣΤΟΧΗΣΕΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΔΥΟ
ΚΑΛΙ ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΟΣ ΘΑΝΑΙ
ΚΑΗΤΑ ΕΙΝ ΟΙ ΚΟΡΤΕΣ ΑΝΟΙΧΤΕΣ...

luogo ci sorprenda la morte,
tenuta, purchè il nostro grido di guerra
ecchio ricettivo,
tra mano si tenda per impugnare

..

Αφίσα του ΠΑΜ για τον Γιώργο Τσικουρή και την Μαρία-Έλενα Αντζελόνι, 1970.
Φιλοτεχνήθηκε από τον Θανάση Σκρουμπέλο και την Χρυσάνθη Αραμπατζή.